

N° 27.315

ARREST van 7 januari 1987 (III^{de} Kamer)

De HH. Tapie, kamervoorzitter, Van Aelst en François, verslaggever, staatsraden, en Salmon, auditeur.

PINKERT (Mrs Detry en Geairain) t/ Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Economische Zaken en Bedrijfsraad voor de Voeding (Mr Cambier)

I. TALEN IN BESTUURSZAKEN — Algemeen — Wet van openbare orde

II. RECHTSPLEGING — Verzoekschrift — Uiteenzetting van de feiten en de middelen — Uitgesloten middelen

Het middel waarin de schending wordt aangevoerd van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 is van openbare orde. Een eventuele instemming van de verzoeker met een beginselbeslissing om benoemingen te verlenen ondanks het ontbreken van taalkaders, zou irrelevant zijn.

III. TALEN IN BESTUURSZAKEN — Toepassingsgebied van de wetgeving — Gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Staat

De wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken zijn van toepassing op de bedrijfsraden.

IV. TALEN IN BESTUURSZAKEN — Diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt — Centrale diensten — Taalkaders — Algemeen

Het feit dat bij een wet uitdrukkelijk wordt voorzien in secretariaatspersoneel en in een post van secretaris, betekent daarom niet dat dit personeel en die post buiten de bij de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 bepaalde regels vallen.

Gezien het op 11 september 1984 ingediende verzoekschrift, waarbij Jacques Pinkert «de nietigverklaring» vordert «van het koninklijk besluit van 18 juli 1984, dat de heer Derison met ingang van 1-10-1984 benoemt tot secretaris van de Bedrijfsraad voor de Voeding», welk besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 augustus 1984;

.....

Overwegende dat verzoeker, die adjunct-secretaris is van de Bedrijfsraad voor de Voeding, en is ingeschreven op de Franse taalrol, gesolliciteerd heeft naar de post van secretaris van dezelfde raad; dat deze raad voor die post J. Derison, van de Nederlandse taalrol voordroeg, die bij de bestreden handeling werd benoemd;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de «schending van art. 43, § 2 en § 3, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18-7-1966 en dat krachtens art. 23 van het K.B. van 1 maart 1957 houdende oprichting van de Bedrijfsraad voor de Voeding van toepassing is op de Bedrijfsraad voor de Voeding, doordat bij geen enkel koninklijk besluit vooraf de verschillende graden zijn vastgesteld die een zelfde trap van de hiërarchie vormen en doordat de taalkaders van de Bedrijfsraad voor de Voeding niet zijn vastgesteld»;

Overwegende dat de verwerende partijen, in de laatste memorie, tegen dat middel een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpen, in zoverre verzoeker zijn beroep heeft ingesteld meer dan zestig dagen nadat hij wist dat de beslissing was genomen om bij ontstentenis van taalkader benoemingen te doen, welke beslissing hij niet had bestreden;

Overwegende dat het onderwerp van het beroep niet de door de verwerende partijen vermelde beslissing is, maar de benoeming van J. Derison; dat aangezien het middel van openbare orde is, een eventuele instemming van verzoeker met het beginsel waarvan hij de toepassing bestrijdt irrelevant zou zijn; dat het middel ontvankelijk is;

Overwegende dat de verwerende partijen over de grond van de zaak antwoorden dat, aangezien in het betrokken ambt is voorzien bij een uitdrukkelijke bepaling van de wet, men de toewijzing ervan niet kan laten afhangen van een personeelsformatie die moet worden vastgesteld bij koninklijk besluit, te meer daar krachtens dezelfde wet het ambt slechts één bekleder heeft en dus niet zou kunnen worden toegewezen volgens een «evenwichtige of paritaire verdeling» uit een oogpunt van de taal, en evenmin rekening houdend met het behoren van de gegadigden tot een taalrol;

Overwegende dat krachtens artikel 1, § 1, 1°, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, deze van toepassing zijn op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Staat; dat krachtens de artikelen 6 en 9 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven, de bedrijfsraden openbare instellingen zijn van het personeel van het secretariaat, van welke instellingen de Koning de personeelsformatie en het statuut vast moet stellen; dat het koninklijk besluit van 1 maart 1957 de Bedrijfsraad voor de Voeding opricht, het koninklijk besluit van 20 juli 1971 het statuut van het personeel van het secretariaat van die raad vaststelt en het koninklijk besluit van 23 juni 1980 de personeelsformatie van dat personeel vaststelt die uit drie personen bestaat; dat krachtens artikel 43, § 3, eerste lid, en § 4, van de voormelde wetten, de Koning voor die centrale dienst het aantal betrekkingen diende te bepalen dat aan het Nederlandse en aan het Franse kader dient te worden toegewezen, met inachtneming van bepaalde regels voor elke trap van de hiërarchie en daartoe de verschillende rangen diende te bepalen die een zelfde trap van de hiërarchie vormen; dat de Koning, nadat hij de personeelsformatie had vastgesteld, niet de taalkaders heeft vastgesteld van het secretariaat van de Bedrijfsraad voor de Voeding, waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt, en evenmin de rangen heeft bepaald die een zelfde trap van de hiërarchie vormen; dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partijen betogen, het feit dat bij een wet uitdrukkelijk wordt voorzien in secretariaatspersoneel en in een post van secretaris daarom niet betekent dat dit personeel en die post buiten de bij de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalde regels vallen; dat het niet juist is, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partijen in hun laatste memorie betogen, dat, zelfs wat het gebruik van de talen betreft, een ambt waarin door de wet wordt voorzien «niet meer door de administratieve overheid moet worden gedefinieerd»; dat krachtens artikel 58 van die wetten, alle administratieve handelingen en verordeningen die strijdig zijn met de bepalingen van die wetten, nietig zijn; dat een bevordering die is gedaan zonder de bepalingen van artikel 43 in acht te nemen een zodanige handeling is; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat de overige middelen van het verzoekschrift niet behoeven te worden onderzocht aangezien zij niet kunnen leiden tot een ruimere nietigverklaring.

(Vernietiging van het koninklijk besluit van 18 juli 1984 dat Joseph Derison benoemt tot de graad van secretaris van de Bedrijfsraad voor de Voeding — bekendmaking van dit arrest bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het vernietigde koninklijk besluit — kosten ten laste van de Belgische Staat (ministerie van Economische Zaken)).